

m, 61

nes ei possunt pmonasteriū fieri & agi potest ut
ab eo loco In quo suscipitur eius quoq; deuita sus
cipiatur. Nam & si quis deuota mente conuer
uoluisse prius male ablata redderet & de sua ani
ma tantouerius quanto expeditior cogitaret. In
qua lege subiunctum ē. ut nulli q̄ in manu signatus
ē conueru liceat, quā constitutionē ego fateor do
minis meis uehementer expuere quia p̄ ea celorum ui
multas clauditur & qd̄ nunc usq; licuit ne liceat phibet.
Multa enī sup̄ q̄ possunt religiosam uitam & iam cū seculari
habitu ducere & pleriq; sunt qui nisi omnia reliquerint
saluari apud dñm nullatenus possunt. Hec uō hec
dominis meis loquens qd̄ sum nisi puluis & uermis.
Sed tamen quia contra auctorem omnium dñm hanc
intendere constitutionē sentio dñm facere non possum;
Ad hoc enī potestas sup̄ om̄s homines pietas dominoꝝ

Marbz StA H 5, 6a

StA Marby

Hr 5, 6a, fol. 2^r

sacrelectionis audiunt. Cūnplur quāneceffe:
seruitē corpori sed sola ei infirmitas reficere ut ad
usus exercende uirtutis habeatur. Hec itaq; si uos
muris cū uis agitis abstinentiū fateor magistri
estis. Qd ergo pauli apli ad me testimoniu posu
istis quod ait. Qui n̄ manducat manducantem
n̄ iudicat. Omnino existimo in ēgruū fuis se. q̄ neq;
ego n̄ comedo. neq; ^{ob} hoc a paulo dictū ē ut m̄bra
xpi que in ei corpore id ē eccl̄a in uicē sibi carita
tis cōpage conexas. nullā de se ullomodo curam
gerat. Sed si neq; ego ad te neq; tu aliqd p̄tinere s̄
scis. ad me iure tacere cōpellor. ^{ex} ut eū n̄ rep̄hēde
re. qui em̄dari n̄ pot. sc̄ hec ergo sententiā p̄p̄
eos solūmodo dicta ē. q̄ illos iudicare student.
quorū cura sibi cōmissa n̄ ē. Ac p̄ quā nos auctore
dño unū sum. ^{uob} itaq; corrigendas tacem. ualde

quādñs dic. Cū tra de q̄ uos nolite cogitare quo
modo autē qd loq̄mini dabit̄ enī uob in illa hora
n̄ enī uos loq̄mini. qd loq̄mini sed sp̄s patris ur̄i q̄ loq̄tur in uobis
Sacra ergo ad nos eloq̄ frustra mandata s̄. Quia
repleti sp̄u ut exteriorib; n̄ egem. Sed aliud ē
fr̄ km̄e qd angustia p̄secutionis tempore
absq; dubitatione cōfidere aliud qd in tranq̄lli
tate eccl̄e agere debem. Oportet enī nos hunc
sp̄m modo legendo p̄cipere. quē possim. si causa
ē t̄gerit in nobis. cū patiēdo monstrare.
Valde uero in eptaurā gauisus sū. qd uos exortatio
nis studiū dare facemini. In hoc et enī sc̄o q̄ cura
ur̄i ordinis sollert̄ agitis si uos auctore ur̄m. et
alios trahere curatis. Quod autē in eod̄ loco dictas
uos me similes non ēē. p̄ obortā leuatiā medico con
tristatis. q̄ laudes meas p̄missionē diu existimo

StA Naubg

Hr 5, 6a, fol. 1^v